

JEŽ

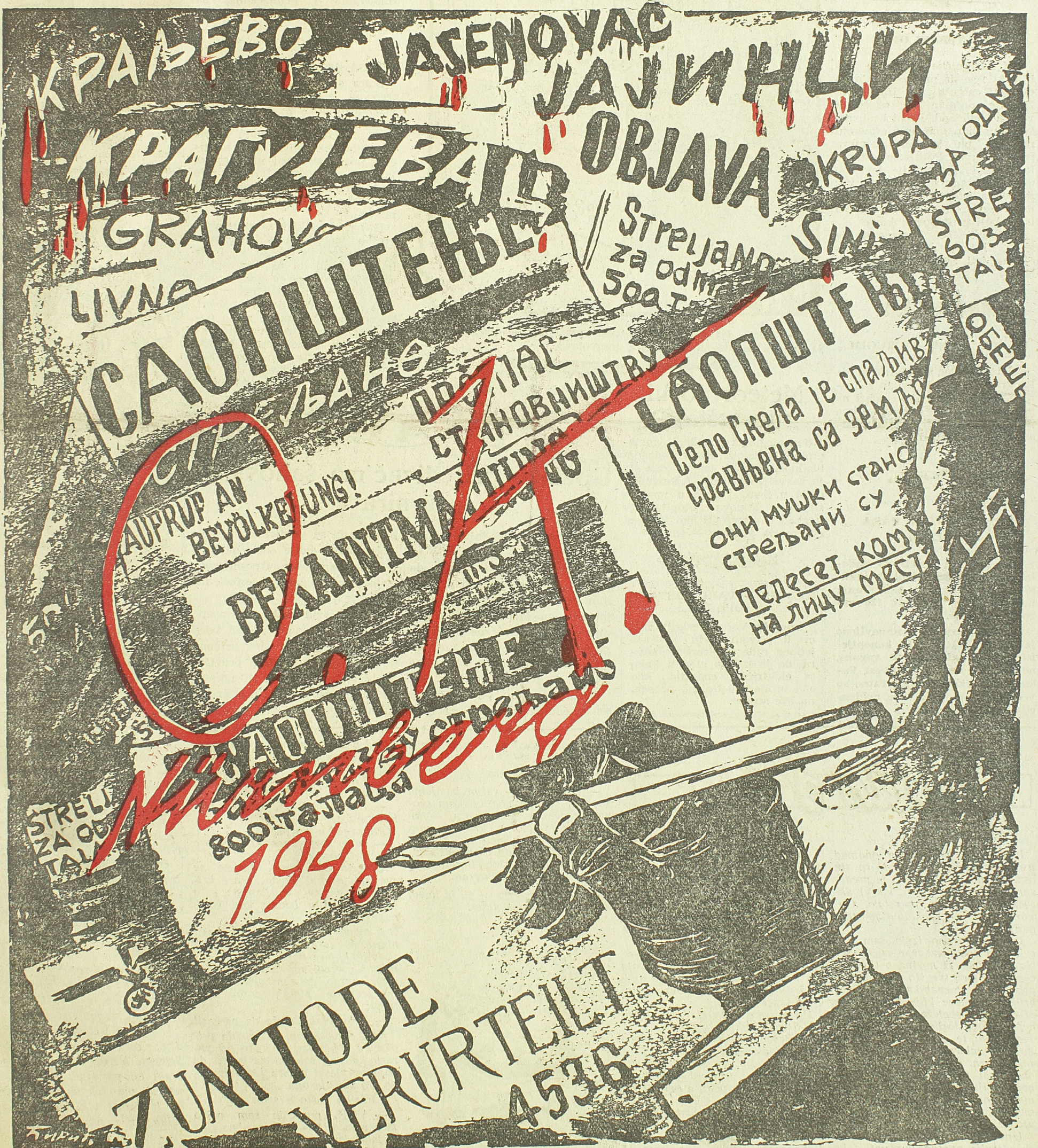

GOD. XIV

BEOGRAD, 23 FEBRUAR 1948

BROJ 452

Paraf

Kroz NAŠU ZEMLJU

NE DA SE NIŠ!

U OČI 1 MARTA

Stanari niških državnih stanbenih zgrada osjetili su se pobuđeni da Niš i u pogledu održavanja stanova izjednače s ostalim većim gradovima. Tako oni već danas sa velikim uspjehom peru u kadama povrće, ljušte krompir, šure zaklanu živinu zatim u stanu cijepaju drva, ostavljaju odvrnute slavine itd. Ima izgleda da će Nišlije i nadmašiti one gradove gdje ima dovoljno materijala za stalnu opravku državnih zgrada, i u ovoj radosti daleko dotjerati.

Već sada od prvog marta rariću zaštedi —
potrošačka naša karta mnogo više vrijedi.

Zato rado svak pomene o njoj kada sudi:
Nek vezane budu cijene, a slobodni ljudi.

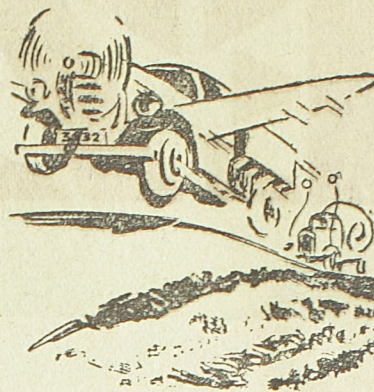
MOLOVANJE GAZDI RADOVANJE

Kućevlasnici još uvijek ne rado opravljaju oštećene zgrade.

— Tako... još dvije-tri pukotine spolja da se premažu, pa je zgrada osigurana od daljeg propadanja

JESTE LI ČUČI?

...da je kamion „Auto puta“ utrošio, po evidenciji, 41 i po kilogram benzina na 1.470 kilometara, a kamion „Metalora“ iz Smedereva ubilježio na 46 kilometara utrošak od 120 kilograma benzina?

...da 30 mladih učitelja i učiteljica u Šapcu, umjesto da prosvećuju 3.000 đaka, rade kao administrativci u privrednim ustanovama i poduzećima, jer vajda misle da učitelja ima na pretek?

...da je jedan vršački ljekar prepisao istom pacijentu za mjesec dana, u dva maha, 1.000 (slovom: hiljadu) grama špirituskamfora, naravno, na račun socijalnog osiguranja?

BORBA PROTIV PREDRASUDA

Stara je izreka: ko ne radi, ne treba ni da jede. Međutim rukovodioci radničkog snabdijevanja u rudniku Trepča odlučno su riješili da tu predrasudu obore. Po njihovom shvatanju, radnicima nisu potrebni ni meso, ni jaja, ni mlijeko ni mast; nije im potreban čak ni ogrev, akamoli tekstil, posteljina, kuhinjski pribor...

Istina, ponekad se promakne greška, pa radnici dobiju u mjesec dana jednom meso, ali treba imati u vidu da ni rukovodioci snabdijevanja ne stignu svuda, i da i njima ponešto promakne. Ako neko od radnika nabavi, ko zna na koji način, nešto namirnica, posuđa, ogreva ili tekstila — za to ne treba kriviti snabdjevače. To nema ama baš nikakve veze s njima.

ŠALTERSKI OPIT

Šef željezničke stanice u Zablju htio je da proba može li za ciglo 15 minuta da izda karte 250-orici putnika koji su čekali voz za Novi Sad. Putnici mu nisu pomogli u tom provjeravanju rekorda, pa je nastala gužva pred šalterom. Poslije se pokazalo da za taj posao nije dovoljno ni 40 minuta, a za to vrijeme voz je čekao na stanici. Čekali su: mašinovođa, konduktteri, putnici i oni koji su kupovali karte.

Pomenuti šef vjeruje da će idući, ili tamo neki put njegov opit uspjjeti. Šta ga stoji da proba?

NE IDE JEDNO S DRUGIM...

Natpis „Poglavarsvto grada Beograda“ još nije svuda sahranjen. On se još uvijek nalazi na prepisima platnog računa kojima se služi niko drugi nego — Gradski pogrebni zavod.

DOSJETLJIVOST PARA VRIJEDI

Kad je Sava počela da nadolazi, Vukovarska tekstilna industrija sjela se da u selu Gunji, pokraj rijeke, ima oko 130 vagona konoplje.

Na licu mjesta ustanovljeno je da je nešto malo konoplje istrulilo — tako oko 30 vagona, ne više. Za ovu dosjetljivost Vukovarske tekstilne vjerovatno su već čuli i oni koji vode evidenciju promućurnosti.

Meteorološki izvještaj

Saznajemo iz pouzdanih meteoroloških izvora da je sadašnja hladnoća nastala usljed toga što je za vrijeme toplih februarskih dana u Senti pušten u prodaju sladoled. Ponovno otopljanje sigurno će nastupiti ako Senčani okrenu da prodaju — salep.

KAD SE STVARI POSTAVE NAOPACKE...

...onda u Vojvođanskoj livnici u Novom Sadu umjesto jednog rade tri transformatora, da je milina gledati kako se električna energija, kao ono proljećna bujica, prosipa na sve strane.

ŠAH

Uputstvo priređivačima šahovskih turnira

Priređivači posljednjeg šahovskog turnira u Beogradu došli su do veoma korisnog zaključka da turnire treba priređivati u tjesnim prostorijama, jer to stvara intimnu atmosferu. Isto tako primijećeno je da sale ne treba zagrijevati, pošto se fiskulturni pokreti u šahu mogu komotno izvoditi i u zimskim kaputima. Pošto šah sam po sebi nije senzacionalna i uzbuđljiva igra,

priređivači su uvidjeli da se publika mnogo bolje zabavlja kad je u dvorani gužva, a posmatrači stoje jedan drugome, takoreći, na glavi.

I pored svih ovih udobnosti, koje su organizatori pružili takmičarima i publici, još jednom se potvrdilo ono staro pravilo: ko bi svijetu ugodio! Ni takmičari ni publika nisu bili zadovoljni.

ŠALAJKE

Šorom ide momak mlad iz akcije selo-grad. Pomoći će nama svima, zlatne ruke ima — šalaj!

Ustao mi babo rano, ide šorom ubrzano — u zadrugu da se javi, ugovor da pravi — šalaj!

Jevtin šećer

Imala naša podružnica onomad usmene novine, i u okviru tih usmenih novina održah i ja predavanje, koje je, mislim, bilo i aktuelno i neobično potrebno. Govorio sam o špekulantima torbarima.

Dokumentovano iznio sam, verujte, na dosta zabavan način, sve što sam znao iz novina o tim slučajevima, pa i sve što sam čuo od prijatelja i poznanika, te mnogobrojne slučajeve koje novine i ne stignu da zabeleže. Te ovaj od nepoznatoga torbara kupio pokvarena jaja, te onaj dobio brašno koje je mleveno s pasuljem, pa nije ni za pasulj ni za hleb, te onaj opet mesto masla u providnoj hartiji odneo deci neki grumen krompira, premazan samo maslom, koliko da se sija. Spolja gladac...

Izneo sam zatim koliko je čak i za zdravlje opasno kupovati tako divlje od nepoznatih ljudi robu, pa posle niti možete da ga traži-

te, a još manje da ih nađete. Predočio sam svojim slušaocima da u tim kupovinama nije samo šteta za džep nego i za zdravlje. Imali smo već toliko trovanja od mesa kupljenog na crnoj berzil!

Završio sam svoje predavanje rečima:

— Udržimo se za koje vreme od te nemilosrdne crne berze koja nas krade i truže, a uspeh te naše ne žrtve nego pameti pokazaće se u najkraće vreme!

Dobio sam aplauz. Čestitali su mi. Stezali ruku i govorili:

— Bravo, družo Migole, nastavi samo tu akciju!

Bila nedelja, ja pravo kući da se prvo ženi i deci pohvalim kako je predavanje uspelo, a ono ni žene ni dece nema.

Lepo. Znam, moja Sanda svako otišla do prija-Sajke, a deca u bioskop. Čekam da se vrate. Neko zvonu. Otvaram ja vrata.

Na vratima jedan čovek, nit je seljak, nit je građanin, obučen ne-

kako pomešano, pa me sa praga pita:

— Treba li šećera?

— Prijatelju, — velim ja njemu poučno, još sav pod utiskom svoga sopstvenog predavanja, — mi šećer dobijamo u racioniranom sledovanju, a možemo ga i po svima zadržanim i državnim prodavnicama kupiti u slobodnoj prodaji po 100 dinara kilogram.

— Jes, — veli on — ali ja imam isti takav po devedeset.

Sad u meni nastade sukob između predavača Migola i štediša Migola.

— Koliko imaš? — pitam ga ja već.

— Eve, — veli on, — imam ovu kesu od tri kile.

Pokazuje u korpi.

— Imao sam dvaes' kila, pa sve ode k'o alva.

Otvorih onu kesu, da me ne prevari, a ono zaista, pravi kristal, pa sve blista, kao da je u onoj vrećici u izlogu kod Grupa.

A mene žena odavno grdi kako nisam dobar domaćin i kako sve skuplje kupim nego što je na pijaci. Ne vredi ni da slažem. Kažem, recimo, da sam dvatri dinara jevtinije platio, a ona opet meni:

— Tebe svako može da prevari!

Kad, evo, sad mi se pružila prilika da joj pokažem kako pri pazaru kao od šale mogu nešto da kupim trideset dinara jevtinije nego što kupuje ona.

I mislim nešto u sebi:

— Vidiš, pogrešio sam nešto kad sam držao ono predavanje. Nisam dovoljno istakao da ima i poštenih torbara. Ima možda čak i poštenih špekulanata, šta mu znaš...

I nekako onaj štediša pobedi predavača.

— Daj!

Dade on kesu, ja njemu dvesta sedamdeset, zaključah vrata za njim i, sav ponosan, stavih šećer na sto usred trpezarije, pa jedva čekam da se pohvalim kako sam dobro pazario.

Oni koji su slušali moje predavanje mogli bi već da zaključe kako se priča svršava. Jer Sanda, kada je onaj moj šećer preručivala, malo je zastala u tome poslu, iznenadila se, liznula i kazala zaprepašćeno:

— Pa ovo je so!

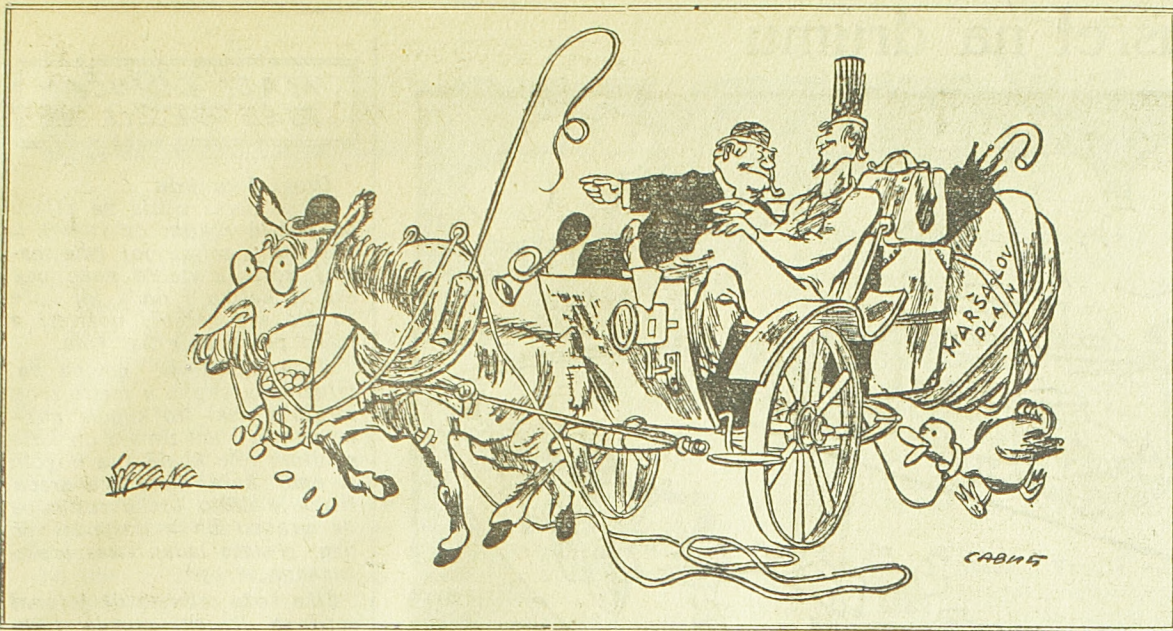
I zaista, samo je odozgo bilo malo kristala, a puna kesu od tri kilograma napunjena solju.

I lepo je zabeležio Vuk Karadžić, njegov imenjak Vrčević, Stjepan Mitrov Ljubiša ili neko drugi od pametnih ljudi koji su sabirali narodnu mudrost — neka im je pamet blažena — lepo je, velim, on zapisao:

— Zlo je i za popa kad popuje jedno a drugo radi!

Milivoje Golubović-MIGOL

— Vidiš, njega ne treba tjerati — on zna svoj put!

GLAVNO DA JE OFANZIVA

Povodom tvrdjenja radio-stanice slobodne Grčke da pobjedonosnim napadima Demokratske armije monarhofašisti suprotstavljaju ofanzivu laži, ministar javne bezbjednosti Rendis uzbuđeno je podvukao:

„Glavno je da je ofanziva, pa makar kakva. Potrebno je po svaku cijenu podići moral... našim ministrima i narodnim poslanicima.“

Pred izbore u Italiji

— Zašto ovaj stalno priziva svetog duha kad smo se mi pobrinuli da pozovemo civilnu policiju za izbore?

SAMO CITATI

Čemu se uči njemačka omladina

„Bonaparta ulazi u Siriju. 70 kilometara dnevno, 15 sati jahanja. Poslije kapitulacije Jafe zarobljeno je 3.000 turskih vojnika. Šta da se radi s njima? Da se čuvaju? Ali čak i francuski vojnici oskudjevaju u najpotrebnijem; osim toga za jaku strahu nad zarobljenicima potrebno bi bilo 1.000 ljudi. Da se pošalju u Francusku? Nema lađa. Dati ih u zamjenu? Neprijatelj nema zarobljenika. Osloboditi ih? U tom slučaju oni će doći u pomoć tvrđavi Sen-žan-d'Arku, koju Francuska vojska namjerava da osvoji. Bonaparta saziva ratni savjet. On donosi jednoglasnu odluku o smrti zarobljenika. Poslije trodnevnog razmišljanja, Bonaparta daje svoj pristanak. Zarobljenike odvođe na more, gdje su svi pobijeni.“

„Užasno povlačenje. Ni puta, ni vode. U vojsci se pojavljuje kuga. Bonaparta naređuje da se otruje opijumom pedeset bolesnika zaraženih kugom, za koje je ljekar rekao da su neizlječivi.“

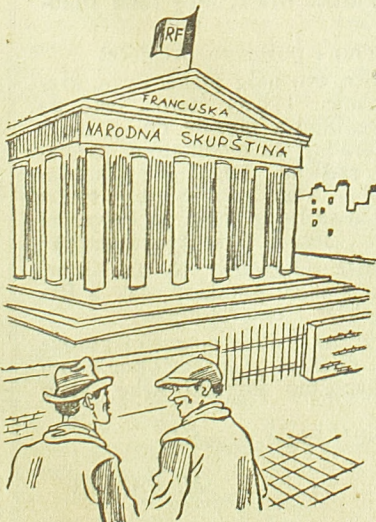
Ovi tekstovi se nalaze u novoj knjizi odabranih odlomaka namijenjenoj njemačkim školama. „Unzer Tag“, organ komunističke partije vojvodstva Bad, u Francuskoj okupacionoj zoni Njemačke, uložio je protest i tražio da se preduzmu mjere protiv lica odgovornih za ovu štetnu propagandu. U zemlji, u kojoj su, prije nepune tri godine, nacisti propovijedali istrebljenje zatvorenika i ubijanje neizlječi-

vih, citirani izvodi ne izgledaju baš mnogo podesni da promijene mentalitet njemačke omladine.

Francuska vojna vlada je preduzela mjere: zabranila je listu „Unzer Tag“ da izlazi za vrijeme od 15 dana.

(„Action“, Pariz)

NEPOKRETNOST IMANJE

— Je li, čija je ova velika zgrada?

— Gazda je u Vašingtonu, a ovdje je samo hauzmaistor?

DEMOKRATIZACIJA JUŽNE KOREJE

Na „demokratizaciji“ Južne Koreje Amerikanci su postigli velike rezultate i u tom pogledu otišli mnogo dalje nego li njihovi prethodnici-Japanci.

To najbolje pokazuje činjenica da se, od dolaska američkih okupacionih vlasti, nalazi po zatvorima preko 21.000 korejskih patriota, što znači 5.000 više nego što je bilo zatvoreno za vrijeme japanskog režima.

APSOLUTNA VEĆINA

Sofulisovoj vladi izglasano je povjerenje. Upitan ko je sve glasao za njegovu vladu, Sofulis je izjavio:

— Apsolutna većina — američkih upravljača u Grčkoj.

AMERIČKI NAČIN ŽIVOTA

HOLIVUDSKA ŠTEDNJA

Novi britanski porez na američke filmove izazvao je vrlo mučno raspoloženje kod holivudskih naboba. Neki od njih vjeruju da zbog izgleda na umanje-ni profit neće moći da drži više od četiri limuzine najedanput.

(„Time“, Njujork)

STANBENO PITANJE

U Vankuveru g-da V. Devis tužila je policiji jednog potstanara koji već nedjeljama spava u njenom koritu a odbija da plati kiriju.

(„Newsweek“, Njujork)

OMAMILO JE SUNCE

U Fabensu, Teksas Meri Luiza Naj upitana od policije zašto se vozi u automobilu popuno gola, odgovorila je: „Sunce je tako omamljivo pa nisam htjela da od njega skrivam svoje tijelo.“

(„Time“, Njujork)

U PRILOG RJEŠENJA PROBLEMA ISHRANE

U Kembridžu, Masačuset, jedan profesor Harvardskog univerziteta za opkladu je pojeo svoju košulju pošto ju je prethodno rastopio acidom, zatim neutralizovao acid, filtrirao rastopljenu materiju i namazao je na hljeb.

SLABI POL

U Lankestru, Pensilvanija, bivši šampion rvanja Devid Nor-kros dobio je razvod od svoje žene. Sud je usvojio njegove navode da ga je žena tukla i dva-pu izbacila iz kuće.

(„Time“, Njujork)

SRODNE DUŠE ZAPADNOG BLOKA

Još nije utvrđeno u čijoj se glavi prvi put rodila ideja »zapadnog bloka« i veoma je vjerovatno da ona uopšte nije ni rodjena u glavi, već u kasi. Pored neutvrđenog mjesta rođenja ostao je neutvrđen i datum rođenja ove zamisli. Pretsjednik Južnoafričke Unije feldmaršal Smats uvjerava da je prvi na zemljinoj kugli izgovorio riječi »Zapadni blok«. No, njegovim riječima ne može mnogo da se vjeruje, pošto je on govorio i o pravima »oboijenih« ljudi u njegovoj zemlji, pa se pokazalo da su to samo prazne riječi.

Kao drugi autor pominje se ličnost još većih kvaliteta, naime — general Franko. Njegov list »Ariba« piše sljedeće:

»Španija je bedem zapadne civilizacije...«

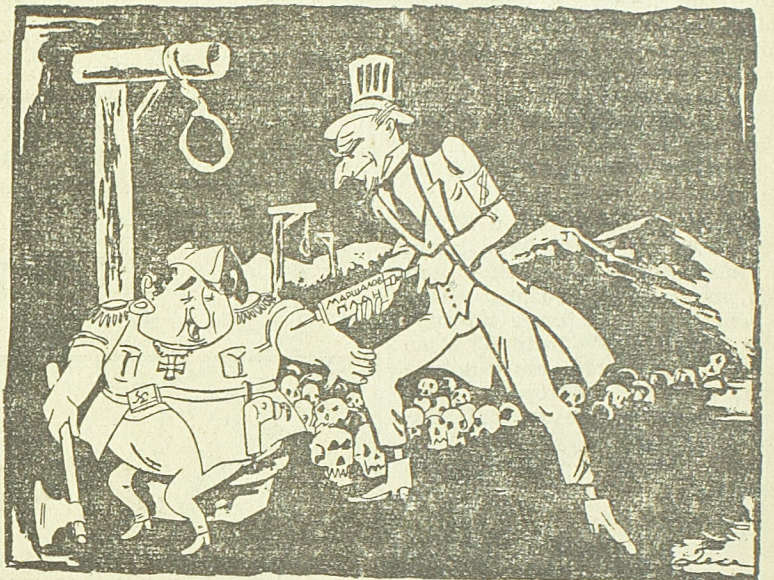
Istorija veli da je Franko zajedno s Hitlerom i Musolinijem davno radio na ostvarenju ideje »zapadnog bloka«. A ono što kaže istorija, tome se mora vjerovati.

Sljedeći kandidat je Čerčil. On uvjerava da je »zapadni blok« iskrsao u njegovoj glavi prije nego što je na to uopšte mogao da pomisli Smats, Franko ili Hitler. No ovu slavu pokušali su da mu ukradu Atli i Bevin.

Prijetila je da izbije gadna svada, ali se na vrijeme umiješao ujka Sam, kao arbitar. On je zahtijevao da prestane svada, pošto su svi oni »srodne duše«. A sasvim je moguće da srodnim dušama istovremeno padnu na pamet iste ideje.

OSVJEŽENJE

Franko je izjavio da je Španija »pelcovana protiv komunizma«.

— Evo ti nova injekcija, da bi mogao da nastaviš stari posao.

Prijateljsko razumijevanje

Vlada SAD je izjavila da „uklanjanje Franka nije više uslov za prijateljsko razumijevanje od strane SAD“. Franko je odmah izjavio da će svoj dosadašnji posao nastaviti sa još većim elanom, kako bi se ovo „prijateljsko razumijevanje“ još više učvrstilo.

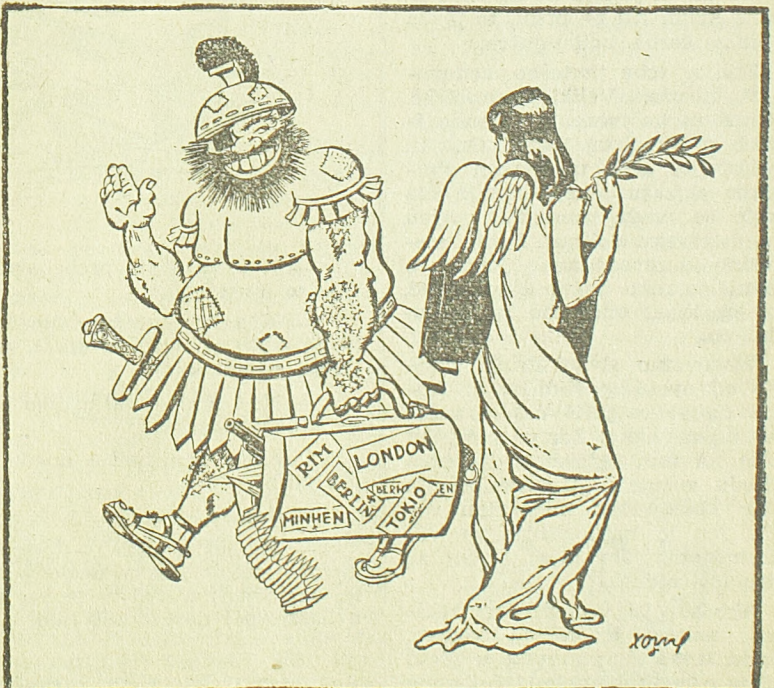

(„Time“, Njujork)

— 0 —

NA RASKRSNICI

Paralelno zasjedanju ministara spolnih poslova Jugoslavije, Poljske i Čehoslovačke u Pragu, održan je u Londonu i sastanak ministara spolnih poslova SAD, Velike Britanije i Francuske.

MARS: — Je li, anđelu, odakle ideš?
ANDEO MIRA: — Ja iz Praga, a ti?
MARS: — Iz Londona!

„USHICENA“ KNJIGA

Divno je to misliti na putovanja kad imaš džepni „Red voznje“. Tu možeš da nađeš sva turistička mjesta: izgled, položaj, klima, konfor. Hoćeš, recimo, u Sloveniju? Lijepo, evo, strana 187, čitaj:

„Planine Slovenije su često ozarene blistajućim suncem i nude priliku za sve grane zimskog sporta.“ Prosto čuješ kako ti „ozarene planine“ dovikuju! „Izvolite samo baš se rada blistajuće sunce.“

A tek Julski Alpi! Imaju ti oni padove i visove u raznim oblicima, pretstavljaju, tako reći, „istinski raj zimskog sporta“ i „čak do proleća odjekuju usklikima ushicenih turista“. Padine u raznim oblicima! — možda čak i okrugle pa na čoške...

Ili možda žudiš za Pohorjem? To ti je, brate, „dalekosežna“ ravan sa „nepreglednim brojnim padinama i prikladnim njivama za vježbu“. — Tebe, možda, bunni ono „nepregledne brojne“, ali ništa, to je samo onako, radi slikovitosti. A što se tiče „njiva“ za vježbu, ukoliko su to seljačke njive, budi uvjeren da će te seljaci oduševljeno dočekati i kad sjedneš na štapove i staneš da drljaš...

Dobro. Nećeš velim, u Sloveniju, ideš na more. Onda biraj: Dubrovnik — je „uvek ozaren sjajem bleštavog južnog sunca u zelenom okviru svoje suptropske vegetacije.“ Zamisli samo kakva je to divota: sunce uokvireno u svoju suptropsku vegetaciju! A što se tiče onog „U Dubrovniku dolaze sve više posetilaca“, to je — štamparska greška.

Split — je „sagrađen u okviru Dioklecijanove palate“, i ima „muzej iz prve polovine XV veka bogat sa starinskim spomenicima“. Do mile volje možeš da se zabavljaš razmišljajući u koji bi muzej strpao tu starinu od muzeja iz XV vijeka!

Hvar — to ti je divota! Tamo „termometar usred zime ne pada“. Termometri na Hvaru, vidi se, dobro su pričvršćeni.

A klime što se tiče, ne beri brigu! Klima je „savršeno pogodna za sve one koji poput ptica selica beže sa dolaskom zime u predele obasjane suncem“. Ti, istina, misliš da takvih „ptica selica“ kod nas više nema, a onima što ih je bilo da su potkresana krila. Ali ne brini, to je da stilska čorba bude gušća.

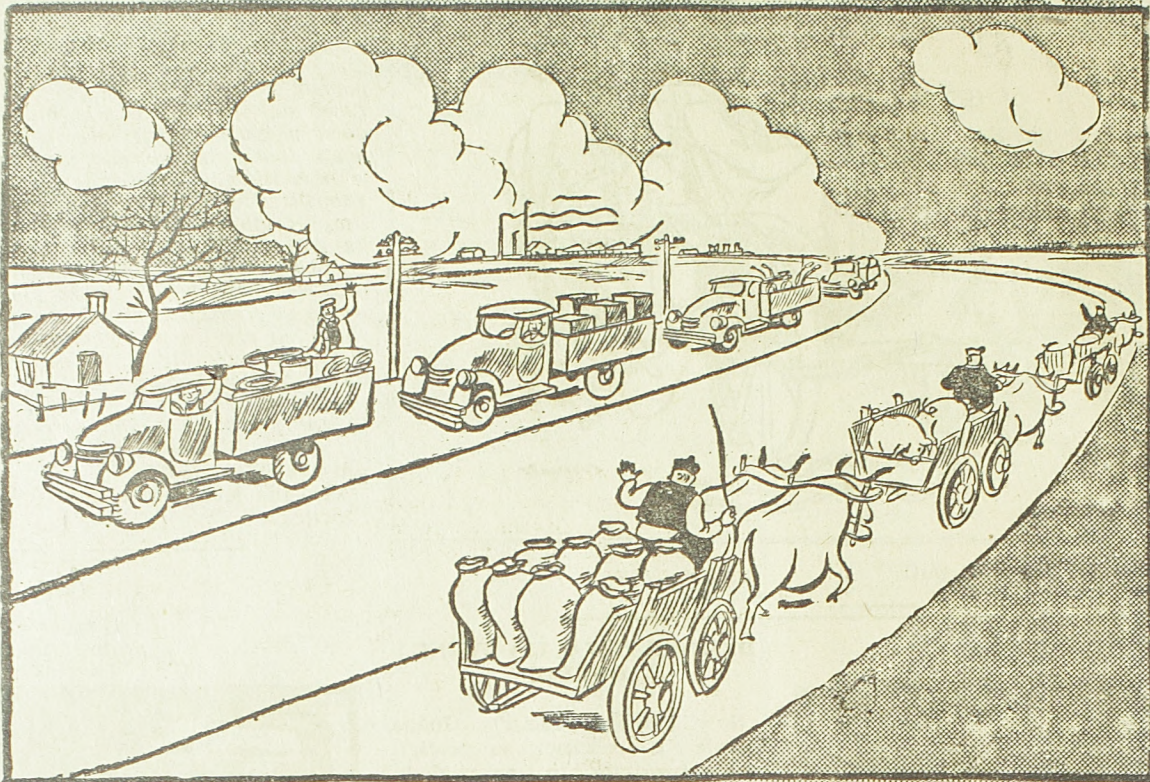
Zbilja, tebe je teško zadovoljiti, druže. Veliki si probirač. Nećeš ni na more. A ti onda izvoli u Vranjsku Banju. Ona ti, prijatelju, „leži u divnom zimskom pejzažu reke Banjšice, iz koje se pruža vanredni pogled na moravsku dolinu“. Dakle, slobodno ti, usred zime, zagazi u Banjšicu, ako hoćeš lijep izgled, pa će isijas otići kao rukom odnesen.

Vjerovatno si se, druže umorio od ovolikog studiranja. Hoćeš da se osvježiš čašom vode. Ali ne, naopako! Zar ne vidiš šta piše na tom oglasu u džepnom „Redu voznje“: „Upotrebljavajte samo bukovičku mineralnu vodu, jer je najkorisnija za vaš organizam, što nije slučaj sa drugim vodama!“

Ako se nisi već otrovao, recimo, nekom izvorskom vodom, onda ti se sigurno vrti u glavi ideja o analfabetskim tečajevima za one koji znaju slova...

D. B.

Susret na drumu

Da nam uvijek bude puna zdjela,
snabdijevamo mi braću sa sela.

Da nam alat i ostalo dadu,
mi nosimo sve što treba gradu.

Vraški DISPEČER

Dolazile tako vijesti sa mnogih strana: nema robe. I to uvijek iste robe, potrebne za široku potrošnju...

I onda su poslali u fabriku dispečera. I čim se dispečer pretstavio, direktor je zakukao iz grla bijela:

— Gušimo se, druže! Prepuni magacini. I sva obrtna sredstva zaleđena...

— Pa prodajte, čovječe! — odgovorio je prosto taj dispečer.

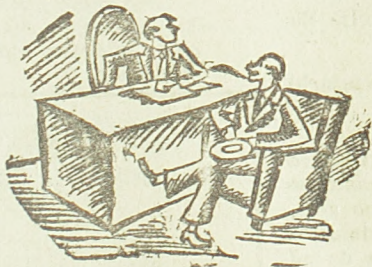
Naravno, nema vagona... A tražio je svakodnevno: eto jedan akt, dva akta, tri akta, četiri...

Dispečer se nakašljao.

— E-hej! Mnogo akata! Jeste li ikad otišli lično na stanicu?

Direktor je skoro sramežljivo odgovorio:

— Pa i ne poznajem se sa šefom stanice... lično... — I produžio je ozlojeđeno: — Pa... ni ljudi za utovar nema... Eto, mi smo računali: da ispraznimo magacin za dvadeset dana, trebalo bi primiti sto novih radnika... A ne možeš ih sabrati ni petoricu, pa da si vještac!

— A jeste li šta preko sindikata? — interesuje se dispečer.

— Ništa ni oni ne mogu konkretno... Samo bi mi rekli: »Poveži se, druže, sa tim i tim u tom i tom mjestu...«

— Hm! Hm! — razmišljao je dispečer naglas. — A onaj manijak...

Direktor nenadležno upade u sektor privatnih misli:

— Koji to, druže?

— Ma, ništa, ništa... — odgovori dispečer kao mrzovoljno. — Tek mi onako pade na pamet. Zna-te, onaj direktor Jović što uze pet kamiona, ode u Sarajevo i doveze 150 ljudi odjednom!

— I to sigurno bez odobrenja administrativno-operativnog rukovodstva? — primijeti direktor.

— Bez odobrenja, dabome, obješenjak jedan — potvrdi dispečer.

A direktor je imao još razloga i još komplikacija:

— Pa onda... nema ni dispozicija... Zakasnio plan raspodjele. I sad prosto ne znam kome koliko da pošaljem. Ma kažem vam: to je strašno kako ostavljaju čovjeka bez pomoći i prepuštaju ga sama sebi!.. Pisali smo bezbroj puta — evo cio dosije...

— Pisali, pisali! I dosije... — ponavljao je dispečer kao zamišljeno. A onda odjednom promijenjeni ton, i s neba pa u rebra: — A niste urgirali... urlali? Niste telefonirali?

Direktor zanijemi za čas. Onda zamuca:

— Telefonirati?... Čak u Beograd?

— U Beograd, druže, dabome...

Direktor se dugo nije snašao. A onda upita oprezno:

— Mislite u Ministarstvo ili Privredni savjet?

— Svejedno: Ministarstvo ili Privredni savjet, ili Kontrolnu komisiju...

Dugo nije bilo odgovora. Direktor je samo vrtio glavom. Na kraju ipak nade posljednju slamku:

— Pa odavde se valjda i ne može dobiti veza... čak tamo.

— A urgentna veza, »ekler«?!

— E-kler?! — zaprepasti se direktor. — Pet stotina dinara tri minute!

— Pa? — premjeri ga dispečer.

— A proizvodni troškovi? A moj fond rukovodstva?..

No dispečer hladno i poslovno presječe:

— Druže direktore, evo mog plana. Prvo, krenućete odmah na stanicu lično šefu... iako ga lično ne poznajete. Sjutra morate dobiti deset vagona. Drugo, u saradnji sa sindikatom, pronađite za sutra sto radnika. Angažujte Narodni front, omladinu, AFŽ — koga god hoćete. I treće: odmah mi tražite vezu sa Beogradom za Privredni savjet, i to — ekler... Jesmo li se sporazumjeli?

Direktor nije ništa odgovorio. Ni da, ni ne. Samo je polazeći na stanicu gundao: »čak u Beograd, i to ekler... ekler... pet stotina«

A kada su poslije osam dana magacini gotove robe bili ispraznjeni, direktor je, prateći pogledom dispečera koji je napuštao fabrički krug, vrtio glavom:

— Vraški dispečer!.. Ekler-momče!..

M. ČAKIN

MALI DOKICA PIŠE JEŽU...

Dragi čika ježu

Tetka persa otišla na pijacu pa počela rukom da vadi kriške sira a seljak joj kaže nemoj gospoja videće neko neg eye ti kašiku i onda joj kaže eh šta sve nećemo doživeti a tetka persa kaže baš vala.

Jedan prodavac novina na terazijama cupka u mestu zbog mraza a neki što kupuje novine pita je l mu zima a on kaže e nismo više kumovi sa bogom a onaj kaže more sva sreća što nije došlo preko rusije pa da graknu bivša gospoda već nam poslaše ladan talas preko zapadne evrope.

Čika boža referiso da je onaj šerif sa divljeg zapada rešio da su fašisti imali pravo d uništavaju taoce i partizane a baba kaže naopako zar pobili preko deset iljada samo u kragujevcu i kraljevu pa imaju pravo, pitala bi ja tog sudiju šta misli da su njima streljali sto ljudi za jednog gada a deda viknu čut bre ti matora šta se ti razumeš u politici.

Došo jedan čika iz požarevca pa se fali što nas fino snabdjeva blagajnica dara što nam izradila da nas sedamdeset dobijemo četiri iljade kila krompira a ceo požarevac devet iljada pa ne mogu građani da nam kažu kako izgledate a radite u gradskom preduzeću ishrana i zato mi dajemo primer kako se ishranjuje al ima birokrata što ne shvataju šta je reklama pa naša dara mora d odgovara.

Čika luka apotekar žalil se na one što uznemiruju noćne apoteke i donose lanjske recepte il traže noću cinkvajns a neki dođu ko vampiri u ponoć pa mole sitno dva dinara za telefon a jedan pobratim upo u tri sata pa štuca i traži bikarbon sodu i čašu vode i apotekar! ispropadaše celu noć a prekodan ubi ih četiri osto na uslugu pa kad posabiraju sve decimalne ispadne na kraju meseca u centru beograda osam i tries sedam a najviše četres nula osam a oni bi dali i dve hanke a ne da računaju za svaki lek a u zagrebu je kažu još zapetljanije pa se otegli redovi il pred apotekama.

Zdravo mnogo te pozdravlja
tvoj

Dokica

Duplo vezano

I Muhamed brijevu, i brijevu Muhamedu... Eto, takvo mu je sad stanje: i zemljoradnički proizvodi teku ka gradu, i industrijska roba sliva se ka selu. Izvori su proizvođači, korito novi propisi o snabdijevanju, razvođe nabavno-prodajne zadruge, a ušće potrošači.

Uz šum tih slivova seljaci pjevuše: „Mi dajemo mas za tekstil i gas...“ a radnici: „Kuju naše ruke jake — mi radimo za seljake.“

Kod proizvođača već su pri kraju diskusije: skupo za skupo, ili jevtino za jevtino? Zlo je za ljubitelje skupoće što njihovo skupo neće biti skupo kad se većina odlučila za jevtino. Šičardžijama već sad teško pada što se oni koji dobiju kupone za predatru robu zadovoljno smiješe kad prolaze pored poreskih uprava.

Kome je još hladno oko srca, neka se tješi hladnim talasom što nam je došao preko zemalja gdje 'no skupoća vlada. Ali tu je već mart, 1 mart...

NEMAM VREMENA

Žak KONFINO

Svi tako Kud god se okre-
neš, koga god sretnoš, s kim
god govorio, od svih isto:
— Nemam vremena — kažu.

Ulicom prođe prijatelj pored
tebe. Upravo projuri, prohujati.
Kao vetar. Jedva mu uhvatiš
pozdrav i gest: podigne jednu
obrvu, klimne glavom i odmahne
rukom. Kao izmiče mu nešto
Nešto važno, nešto što mu se ne
sme izgubiti. I odmah znaš u
čemu je stvar: nema vremena
čovjek.

Pa hteo ne hteo, moraš i ti ta-
ko. Ako imaš iole stida i obra-
za, moraš tako. Gledaj kako znaš,
tek neka niko ne primeti da si
ti, ne daj bože, taj koji ima
vremena!

Otud nam drug Nenad kao be-
la vrana. Nezgodno mi i da pri-
čam, jer dobar mi je znanac i
prijatelj, pa bi moglo izgledati
da hoću da ga opanjkam. Jer
šta je — tu je, uzalud mu ulep-
šavati stvar, tek ja ga nikad ni-
sam čuo da nema vremena! Ni
ja, ni ti iko drugi. A radi! Kao
krtica radi. Uopšte, vredan čov-
vek. Pa ipak, ako bi na meni
bilo da mu pišem karakteristiku,
dvoumio bih se. Jer trči čov-
vek i dođe mi sumnjiv. Jer tu
mora da ima nečega: čovek ko-
ji ima vremena!..

Da: on ima vremena. Ali ne
pitajte kako dospeva. Onomad
mu došao u kancelariju njegov
dobar drug. Staša. Poslom, ne da
kažete ovo ili ono. Ali: stari dru-

ne čuje, pa ipak. Uglavnom, pa-
zi da mu sopstveni tok misli ne
poremetiš.

Posle pola sata ove više manje
nemušte odbrane Staša je likvi-
diran. Odjednom se on doseća
da nema vremena:

— Uh, ja propadoh od posla!
— zahukće on. — Znaš li da ne-
mam vremena da dišem! Ne
znam gde mi je glava! — i opra-
šta se, i polazi.

— A znaš li barem zašto si
došao ovamo? — pita ga Nenad
smešeci se valjda, zato što mu
je plan tako dobro uspeo.

— Ah, pa da, umalo što ne za-
boravih! — priseća se Staša da
je zaista radi nečega došao i tra-
ži u pameti šta bi moglo to da
bude.

Samo to nije lak posao. On
pretresa u sebi ceo tok današ-
njeg dana: u osam je morao u
kancelariju, ali pošto je već u
devet imao neku konferenciju,
nije se isplaćivalo ništa ni po-
činjati. Onda je pošao pravo na
konferenciju i baš u tom trenu-
tku zazvrjao telefon. Šta je?
— zovu ga hitno u kancelariju.
„Hitno da dođete“, kaže. A ni-
šta ti nema gore od tog „hitno
da dođete“, kaže Staša. Jer šta
znači: hitno? Šta se danas radi
što ne bi bilo hitno? Uglavnom
dok je došao i dok se objasnio,

dohvati slušalicu i, izmenivši ne-
koliko reči, pruži je Staši.

— Šta? Zar su me i ovde pro-
našli? — iznenadi se ovaj.

Onda otpoče razgovor:

— Ko je tamo?.. Šta? Sindi-
kalna podružnica? Baš dobro što
ste se javili... Slušajte: čas se
mora odložiti... Imam vrlo važnu
sednicu... Da... Da... Pa zakaži-
te... recimo... za prekosutra...
Kad? U isti sat. Da, najbolje u
isti sat.

Zakazuje Staša... Vezuje se i
odvezuje; zapetljava, otpetljava
Posao nije lak. Graške znoja mu
orosile čelo. Ali jednu muku ski-
nuo je s vrata.

Završen je razgovor. Ali jedva
stigao da spusti i slušalicu, pa
telefon već ponovo zvrji. Opet
njega traže. Radi sednice sindi-
kalog veća. Staša se već ljuti.
Ne, to je isuviše.

— Alo!.. Apsolutno mi je ne-
moguće da dođem. Imam da o-
držim čas u sindikalnoj podru-
žnici. (Za sebe: „Ah, šta tu vaz-
dan!“) Šta? Zašto sam zakazao
u isto vreme?.. Pa otkud ja... U-
ostalom, objasniću vam posle,
sad imam važan razgovor ovde.
Zbogom...

Uzdahnuo je kao da mu se si-
nji teret sa srca svalio, a onda
se obratio Nenadu:

— Vidiš li ti ovo rastrzavanje?
I to je tek jedan deo!.. Pa ti
pojma nemaš, čoveče! Sad ćeš
razumeti zašto ti moraš da odr-
žiš to predavanje mesto mene.

Veliko natezanje oko tog pre-
davanja. Nenad dugo razmišlja.
izvlači knjžicu, u kojoj beleži
šta sve ima i kada da uradi, ra-
čuna nešto i najzad pristaje:

— Imaš sreće, Stašo. Imaću
vremena. Dobro spremiću preda-
vanje za taj dan.

Ovaj ustade da se oprost.

— Znao sam da mogu računati
na tebe, — zahvaljuje se on.
— Iako si me malo uplašio. Šta
ti to toliko studiraš taj tvoj treb-
nik?

— To je moj raspored. Stašo.

— A šta će ti to? Vidiš li ti
šta sam ja danas posla posvršio
i bez toga?! Ajd, a sad moram
dalje. Zurim, nemam vremena!
Uh, strašno! Prosto ne znam gde
mi je glava.

Trže se Nenad. S početka je
još pevušio, na svoj način pevu-
šio pesmu koju on sam obično ne
čuje. Onda mu prekipe:

— Da, zaista, mnogo si posla
svršio: U kancelariju nisi išao
zbog konferencije, na konferen-
ciju nisi otišao zbog ovog razgo-
vora, na čas nisi išao zbog sed-
nice, na sednicu nisi išao zbog
časa. I ovo predavanje ću da o-
držim ja, mesto tebe. Održaću
ga, da, jer meni se čini da bi bila
greška kad bi odbio. Jer nisi
tu u pitanju ti, već naša stvar...
Uostalom ona nije i tvoja stvar.

— Zašto, molim te?

— Zašto? Jer za našu stvar
valja imati vremena. I sredo-
sti. I reda. I discipline. I pošte-
nja. I...

Uzvrpoljio se Staša:

— Nenade, šta je tebi? Ajd,
razgovaraćemo se o tom drugi
put. Ali sad, veruj da nemam
vremena.

Izleteo iz kancelarije. Pro-
hujao. Kao vetar. Sad ga vidiš,
sad ga ne vidiš. Od njega ti u
ušima bruji: nemam vremena,
nemam vremena...

IZVRSENJE PLANA PROLJETNJE SJETVE ZA 1949 GODINU

Zagreb, februara
Sudeći po mnogim znacima,
pojedini srezovi u NR Hrvatskoj
pristupili su već izvršenju plana
sjetve za proljeće 1949 godine.
To se zaključuje po činjenici da
oni sada počinju radove koje su
za ovogodišnju proljetnu sjetvu
svakako već svršili svi srezovi.

Tako Sreski zadružni poslovni
savez u Jastrebarskom već ima
1.500 kg sjemena jare zobi, od
4.200 kg koliko je morao imati i
ovog proljeća. Radi što solidnije
pripreme za iduću godinu, on
ove godine nije ni izvršivao plan.

Sreski narodni odbor u Čazmi
otišao je još dalje, pa je u sa-
glasnosti s organima republi-
kanskog Ministarstva trgovine i
snabdijevanja već podijelio za
ishranu 4 vagona sjemenskog
krompira, na račun žetve tog
krompira u 1949 godini.

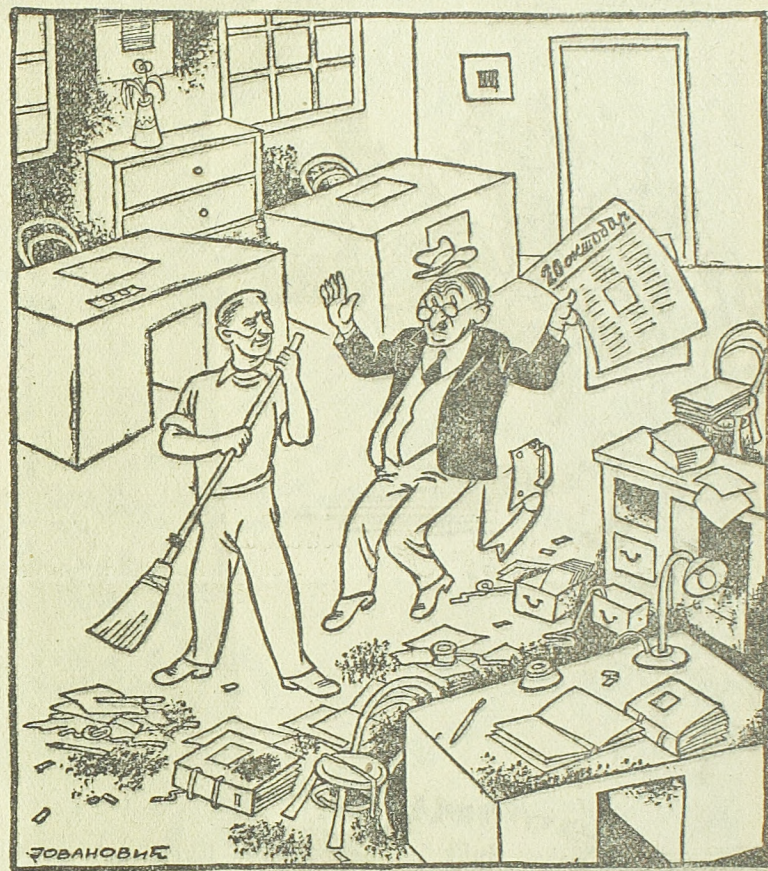
Sreski zadružni poslovni savez
u Karlovcu već je prvom poštom
uputio raspis Sreskom narodnom
odboru u Karlovcu o otkupu i
čišćenju konopljinog sjemena.
Kako je taj posao za ovu sezonu
morao biti ranije svršen, jasno
je da je ovo dalekovida pripre-
ma za iduću godinu.

U Ivanić-gradu je s uspjehom
završeno truljenje sjemenskog
krompira. Propalo je oko 30%
krompira, čime je obuhvaćen i
dio truljenja predviđen za do-
godine.

Sreski narodni odbor u Ogu-
linu otišao je, međutim, ponaj-
dalje. Pošto se, sudeći po svemu,
on već nalazi u situaciji zavre-
šenja cijelog petogodišnjeg pla-
na, on više ne nalazi za potrebno
ni da saraduje sa Sjemenskom
službom.

Srećna im bila 1949 godina!

SVE U SVOJE VRIJEME

— Ama šta to radiš?! Zar nisi čitao da „kampanja čišćenja
i higijensko-tehničke zaštite“ počinje tek idućeg mjeseca?..

ŠATROVCI-AMATERI I FRAJERI- PROFESIONALCI

Idem tako Terazijama i kal-
kulišem, to jest razmišljam o
poslednjim kalkulacijama, kad
me neko potplete s leđa. Pru-
žio bih se koliko sam dug, da
me dobri ljudi ne pridržase.

— Đeri čileta, trenira prepone!
— osu se kikat nekih, da ne
kažem omladinaca, ispred kine-
matografa „Beograd“.

Podoh ka ivici daleko izlive-
nog asfalta proširenih Terazija,
kad začuh ženski vrisak.

— Dardon, klinka! — izvinja-
vao se dobro odjeven mladić
djevojci na koju je „slučajno“
naletio. — Izem ti oko na vi-
ljušku, pilence! Pi-pi-pi!

Čitava busija urnebesno se ki-
kotala. S jednog kraja palo je
upozorenje:

— Nicom da redaš! Treba je
sa dasovanom.

Žensko biće u pratnji atletski
razvijenog mladića učtivo je pro-
pušteno. Ali su nailazile nove
žrtve, lišene slične pratnje. Do-
bacivanja su postajala sve soč-
nija na prostoru od bivšeg „Nar-
kipa“ do bivšeg „Pariza“, neka-
dašnjih kinematografa u kojima
su briljirali Mačista, Edi Polo,
Golijar, Hari Pil, Frankenštajn,
gangsteri, butlegeri, podzemlje,
apaši, mafija... I eto, kalkulišem:
više nema tih „uzora“, nema ni
besprizornih, pa ipak, kad bi se

to pustilo tek tako, nikao bi ko-
rov u centru Beograda: apaši
iz sporta i rasonode.

— Gljaj! viču ovi „sportisti“
članu iste „mafije“.

Razjareni čovjek kome su, vi-
ca radi, stali na žulj, hoće jed-
noga da uhvati. Dvije mlade
„dasovanke“ uhvaćene su u
klopku od sastavljenih ruku i
zaplašeno vrište.

Za „pilence“ je najteže da se
probije kinematografskom stran-
nom Terazija. A „pilence“ je i
ona nasmijana omladinka koja
je prošle godine radila na Tera-
zijama s motikom u ruci. Pa ako
već nije više potrebna motika,
red bi bio da naide neko sa „baš-
tunjem u gepavici“ (sa motikom
u ruci) ili zaksjerna propiska
u džepu i rastjera ove šatrovce-
amate, koji se postepeno ali
sigurno pretvaraju u frajere-
profesionalce.

Pera kalkulator

govl. Ide li tu da se odmah, o-
nako: iz neba pa u rebra, baš
sa tim započne? Jer najzad
zna se šta je red. I Staša razve-
zao. Najpre kako nema vreme-
na. A ume da bude ubedljiv.
Onda dodirnuo malo ovo čudo
od zime danas. Čovek govori sa
izvesnom kompetencijom. Od-
mah vidiš da se na samom vre-
lu obaveštava. Zna ti svako ka-
ko i zašto. I sve posledice uz to.
Po zdravlje, u poljoprivredi, i
tako dalje. Onda je dodirnuo i
pitanje ovogodišnjeg ogreva.
Enciklopedista, tu nema šta! I
sad zamislite kakva bi šteta bi-
la, kad bi on celo to znanje sa-
mo za sebe zadržao!..

Dok Nenad, hm, Nenad... Škrt
na rečima i suparan. Retko će
nešto da kaže na šta bi mogao
da se veže razgovor. Reč izazove
reč, reč budi misao, jedna misao
drugu, počneš s jednim, izade ti
na dva'est peto. Čovek i ne sluti
koliko ti razgovori mogu da bu-
du plodonosni. Nisu uvek, razu-
me se. Ali klice su tu, a ti budi
vešt, pa udesi da prokljaju.

Nenad međutim ništa to ne
„brenuje“. On, prvo i prvo, ne
ume ni da sasluša čoveka ovog
kalibra kao što je Staša, već
nastavlja svoj posao kao da ovaj
i ne postoji. Ili sasluša malo, do-
buhujući prstima po stolu, pa na-
stavi svoje. Ili ti odjednom stane
da pevuši. Dođe mu kao ne-
ki refleks. Kao ono kad trepneš,
da ti što u oko ne zapadne. Ali
ovo je diskretnije. Jer ne možeš
da kažeš da je začepio uši da te

zadocnio i za konferenciju. A
bar da je bilo nešto važno? Eto
tako ljudi i ne misle mnogo, i
na jedan sasvim neodgovoran
način krađu ti dragoceno vreme.
Pa kad se kako-tako iskobeljao
od toga, rešio se da ipak ode na
konferenciju. Najzad bolje je
dockan no nikako. A konferen-
cija tu, u istoj zgradi, gde je Ne-
nad. I tu se onda Staša setio da
bi to bila zgodna prilika da po-
razgovori malo sa njim. Zbog tog
predavanja. Da, pa zato je on i
došao: zbog tog predavanja, ko-
je on, Staša, ima da drži.

— A kakvo ti je to predava-
nje? — pita Nenad.

Stašu odjednom nešto štreću:
— More, lako ćemo za preda-
vanje, nego sad se nešto setih
da imam zakazane još dve sed-
nice. Razumeš: dve razne sed-
nice u isti sat. Upravo imam da
održim čas u sindikalnoj podru-
žnici, a baš u taj sat održava se
i sednica sindikalnog veća.

— Pa zašto, pobogu, brate?
— čudi se Nenad.

Ali Staša je već našao jedan
izlaz:

— Uostalom, to ću ja već da
udesim. Nego da vidimo šta će-
mo s tim predavanjem?

— Kako da vidimo? — opet se
iščuđava Nenad. — Šta ja tu
imam da vidim i da ne vidim?!
Dakle, obećavam ti da ću doći
da te čujem, ako u to vreme
nisam zauzet.

— Ne, ne! Ne radi se o tome
— objašnjava Staša, — već sam
mislio da te zamolim da ti odr-
žiš to predavanje mesto mene.

Utom zazvoni telefon. Nenad

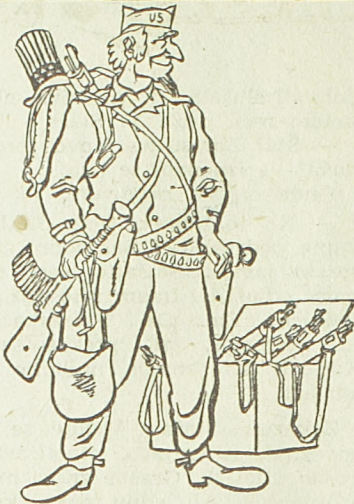

Neutralci u Grčkoj

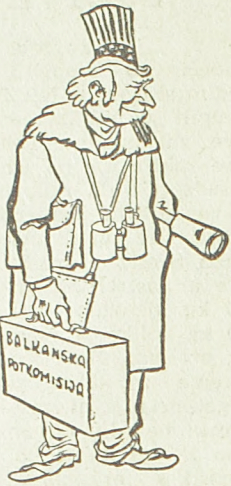
NEUTRALNI SAVETNIK

NEUTRALNI POSMATRAČ

NEUTRALNA KOMISIJA

KO DRUGOME JAMU KOPA...

Iz čehoslovačke vlade odstranjeni su neki ministri koji su htjeli da sruše vladu i izvrše puč.

— Kad otslječemo ovu granu, pašće drvo...

MITOLOŠKI RJEČNIK

LIBERTAS — boginja slobode. Nekada je u Rimu podignut i hram u njenu slavu. Hram je o-
davno srušen, a de Gasperi se potrudio da mu nestane svaki trag. Kip boginji slobode podignut je i na obali Njujorške luke, ali je okrenut leđima Americi.

LIBIJA — kći Epafa i Memfide; žena Posejdona, boga mora. Po njoj je dobila ime zemlja Libija, kojoj su oteli slobodu Posejdonovi morski gusari.

MARS — bog rata, zaštitnik ratnika i gladijatora. U Novom Vijeku naročiti kult obožavanja ovog boga gaji vrsta ljudi nazvana „ratni huškači“.

MERKURIJE — bog trgovine i dobiti, Marsov ortak. Njegov hram bio je u blizini Cirkusa Maksimusa a sada ima nekoliko poznatih svetišta u vidu cirkusa smještenih u berzama Volstrita i Sitijsa.

MINERVA — boginja granica (u to vrijeme nije bilo baza!)

MINOTAUR — čudovište koje je kralj Minos držao u Labirintu i hranio ga mladima i djevojkama, koje su kao danak morali da šalju Atinjani. I dan-danas atinski kralj daje slične žrtve čudovištu, koje se ne zove Minotaurus, ali radi isti posao.

URAN — muž Geje, otac Kiklopa i Titana, gospodar svijeta. Po njemu je nazvana ruda uranijum, iz koje se vade elementi za atomsku bombu, pomoću koje bi Amerikanci rado htjeli da postanu gospodari svijeta, ali im to ne uspijeva.

Tođa s hrastovim lišćem

U crnoj togi Venerstrum u sudnicu stupi —
I za sto sjede. Prsti mu »Majn kapf« glade.
Bacivši milostiv pogled prema optuženičkoj klupi
presudu čitati stade.

»Što ste na ovu klupu pred nas Amerikance sjeli
ne treba da vas brine:
cijenimo zločine vaše — vi ste prvoborci smjeli
»Novi poredak« — doktrine.

Budite veseli, budite zdravi i živili
Po vašem receptu naš titer sad Grčku i Kinu tlači.
Oni, koji se bore za slobodu, — oni su krivi
a mi smo samo pravedni dželatli i porobljivačili

Sa izbrijanog lica zločinca Vajksa osmijeh blista
slušajući parole, koje je Gebels sročio.
A »Gvozdeni krst uz hrastovo lišće« hitro je s Lista
na Venerstrumovu togu skočio.

R. S.

PRVA RATA MARŠALOVE POMOĆI FRANCUSKOJ.

Rundštet želi da mu sude — al' u Nirnbergu

U Londonu se raspravlja pitanje o puštanju na slobodu nacističkog generala, ratnog zločinca fon Rundšteta. Što se pak njega tiče on izjavljuje, da bi radije da mu sude u Nirnbergu.

— Ako me oslobode nikom ništa, — rekao je fon Rund-

štet. — Međutim, ako mi američke sudije budu sudile u Nirnbergu, biću ne samo oslobođen, nego ću imati čast da zajedno s američkim sudijama saradujem na stvaranju novog ratnog prava.

Nudimo svaku boju — pod uslovom da je crna

O Fordu se nekad pričala šala, da je nudio svoje automobile (one prve, od prije 30 godina) ovako: »Kola možete dobiti u svakoj zahtijevanoj boji prema izboru, — pod uslovom da ta boja bude crna«.

Ovo je šala. Ali danas Ford i kompanija — Morgani i Meloni, Rokfeleri i ostale drmadžije iz Volstrita pokušavaju ovu šalu da proture kao zbilju, pa popuju ovako:

»Nudimo vam svaku pomoć i robu prema vašem slobodnom izboru, no pod uslovom da ta pomoć pomaže nama, a roba da je od one vrste s kojom mi ne znamo šta ćemo.«

»Možete izabrati demokratiju onog tipa, koji vam se dopada, no s tim da je američkog tipa.«

»Mi nudimo zajmove, koje možete upotrebiti prema svom potpuno slobodnom nahodjenju, s tim da kupite robu kod nas, da ta roba bude oružje, a da oružje upotrebite u građanskom ratu protiv svog naroda.«

»Mi nudimo potpuno ista prava svim ljudima na svijetu, s tim da su ti ljudi američki bankari, finansijeri, industrijalci, berzijanci i drugi špekulanti, a da se pravo sastoji u neograničenom poroblja-

vanju i eksploataciji čitavog svijeta.«

»Svim rasama se nudi puna ravnopravnost, s tim da te rase ne budu ni crne, ni žute, ni crvene boje kože.«

»Nudimo svoje nesebično prijateljstvo svakoj zemlji na svijetu bez razlike, pod uslovom da je ta zemlja Frankova Španija ili bar zemlja sa vladom sličnog tipa. (Grčka, Turska, Kuomintang).«

»Dajemo svakom narodu neograničeno pravo na vrši potpuno slobodan i neograničen izbor kako će udesiti svoju državu i način svog života, no s tim da taj izbor bude prema uputstvima iz Volstrita.«

Fordovi crni automobili prodavali su se i pored ograničenja u boji, ali ova roba koju sad nudi Volstrit — »potpuno slobodno, no s tim da vas vežemo uzicom za nogu« — ima sve manje prode a kupuje je (da ostanemo u tonu): cijela Zapadna Evropa, izuzev većine Francuza, Italijana, Belgijanaca, Holandeza, Engleza, Danaca, Nijemaca, Skandinavaca i drugih zapadno-evropskih naroda.

(Jer tek niko pametan neće reći da kupci te robe Šuman i Bido, Šumaker, de Gasperi, Čaldaris i društvo predstavljaju svoje narode!).

Poslije ubistva Gandija

— Sve mi se čini da su ovdje nečiji prsti umiješani!